

OKRESNÍ SOUD V BRUNTÁLE pobočka v KRNOVĚ
Došl: - 2 -05- 2007 ...hod.

EXEKUTORSKÁ KOMORA ČR

Brno, Husova 6

16-05-2007

Poř. číslo 1573 Prior.

9Co 28/2007-89

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Horáka a soudců JUDr. Ivany Kudrnové a Mgr. Aleny Prosické v exekuční věci oprávněného [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], zast. [REDAKCE], advokátem, se sídlem v [REDAKCE], proti povinnému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], za účasti manželky povinného [REDAKCE], bytem tamtéž, o nařízení exekuce a pověření soudního exekutora, pro peněžité plnění, k odvolání soudního exekutora JUDr. Aleše Chovance, Exekutorský úřad Opava, se sídlem v Opavě, Bochenkova 2079/18, do usnesení Okresního soudu v Bruntále, pobočka v Krnově ze dne 8.11. 2006 č.j. 2E – Nc 1237/2005-70 ve znění usnesení téhož soudu ze dne 9.11. 2006 č.j. 2E – Nc 1237/2005-72 a usnesení téhož soudu ze dne 21.11. 2006 č.j. 2E – Nc 1237/2005-80,

takto:

Usnesení okresního soudu se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením bylo rozhodnuto o rozvrhu rozdělované podstaty, a to tak, že z rozdělované podstaty ve výši 580.280,37 Kč (představující nejvyšší podání ve výši 580.000,- Kč a úroky ve výši 280,37 Kč) byla ve druhé skupině uspokojena pohledávka z hypotečního úvěru zástavního věřitele Hypoteční banky, a.s. k hotovému zaplacení ve výši 330.389,25 Kč. Dále ve třetí skupině byly uspokojeny pohledávky oprávněného k hotovému zaplacení ve výši 124.945,56 Kč a pověřeného soudního exekutora JUDr. Aleše Chovance na náhradě nákladů

pokračování

- 2 -

9Co 28/2007-90

exekuce k hotovému zaplacení ve výši 124.945,56 Kč. Tímto byla celá rozdělovaná podstata vyčerpána.

Včasným odvoláním napadl usnesení okresního soudu pověřený soudní exekutor. Vyslovil nesouhlas s právním názorem okresního soudu a dovozoval, že ve smyslu ust. § 1, § 4 a § 28 ex.f. lze náklady soudního exekutora vzniklé v průběhu exekuce připodobnit analogicky k nákladům uvedeným v § 337c odst. 1 písm. a) o.s.f. Napadené rozhodnutí okresního soudu navíc zcela popírá nárok soudního exekutora na odměnu ve smyslu ust. § 3 odst. 1 ex.f., jak o tomto nároku exekutora se zmiňuje náleze Ústavního soudu II. ÚS 372/04 ze dne 8.8. 2005 a náleze I. ÚS 290/05 ze dne 23.2. 2006. Dále soudní exekutor zdůraznil, že odměna exekutora je garantována jak Ústavou ČR, tak i ust. § 3 odst. 1 ex.f. Odvolatel zdůraznil, že náklady exekuce se dosud v soudní praxi uspokojovaly ve skupině první, a to za užití § 337c odst. 1 písm. a) o.s.f. Aniž by se zaměřovaly náklady exekuce s náklady státu, je dle odvolatele nezbytné vycházet ze závěru, že pokud se úkony exekutora považují za úkony soudu (§ 28 věta druhá ex.f.) a jelikož exekutor v exekuci prodejem nemovitostí (nebo podniku) plní tytéž úkoly, které v řízení o výkon rozhodnutí připadají soudu, je nezbytné uspokojit náklady exekuce ve stejné skupině, ve které se při výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí (nebo podniku) uspokojují náklady státu. Za situace, kde je prodejem nemovitostí dosažen určitý výsledek, zabezpečuje užití ust. § 337c odst. 1 písm. a) o.s.f., aby vždy v první řadě byly uspokojeny náklady exekuce subjektu, který výkon rozhodnutí provádí. V tomto duchu bylo již vydáno rozhodnutí Městského soudu v Praze pod sp.zn. 14Co 92/2005. Pokud dle odvolatele existuje výkladové Stanovisko Nejvyššího soudu k této problematice, o které se (zřejmě) opírá i soud I. stupně, pak toto stanovisko je zcela jednoznačné v tomto bodu v rozporu s ust. § 14 odst. 3 zák.č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích. Dále bylo odvolatelem zdůrazněno, že podle ust. § 5 odst. 3 vyhl.č. 330/2001 Sb. o odměnách a náhradách soudního exekutora v platném znění, pokud pro exekuci prodejem nemovitostí nebo při exekuci prodejem podniku byly uspokojeny zcela nebo zčásti nároky oprávněného, toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný nebo věřitel povinného, který podal přihlášku, je základem pro určení odměny ta část rozdělované podstaty, kterou byly takto uspokojeny nároky těchto osob. V tomto případě došlo k uspokojení přihlášené pohledávky zástavního věřitele Hypoteční banky, a.s. Odvolatel se tak domáhal změny usnesení okresního soudu v tom smyslu, aby pohledávka soudního exekutora byla uspokojena ve první skupině k hotovému zaplacení ve výši 137.801,- Kč, pohledávka zástavního věřitele Hypoteční banky, a.s., aby byla uspokojena ve druhé skupině k hotovému zaplacení ve výši 330.389,25 Kč a pohledávka oprávněného, aby byla uspokojena ve třetí skupině k hotovému zaplacení ve výši 112.090,12 Kč.

K odvolání soudního exekutora se vyjádřil zástavní věřitel Hypoteční banka, a.s. Zástavní věřitel navrhuje potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného, neboť právní názor přijatý soudem I. stupně je v souladu s výkladovým

Stanoviskem Nejvyššího soudu publikovaným pod sp.zn. Cpjn 200/2005. Die zástavního věřitele totiž pověřený soudní exekutor v exekučním řízení vystupuje jako standardní podnikatelský subjekt zajišťující naplnění soudního rozhodnutí a nelze tak přijmout názor, že jde o pohledávku první skupiny, neboť náklady exekuce nevznikly státu, ale exekutorovi „s povinností úhrady povinným, příp. oprávněným za podmínky existence smluvního vztahu mezi ním a exekutorem“. Die názoru zástavního věřitele nelze tuto povinnost přesouvat na zástavního věřitele, v tomto případě banku, jejíž pohledávka je uspokojena ve skupině druhé. Konečně zástavní věřitel označil odvolání soudního exekutora za účelové bez ekonomického opodstatnění

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení, jež předcházelo jeho vydání, a aniž by bylo zapotřebí nařít jednání (ust. § 214 odst. 2 písm. d) o.s.f.), dospěl posléze k závěru, že odvolání odvolatele důvodné je.

Krajský soud má totiž zato, že náklady pověřeného soudního exekutora v rámci exekuce prodejem nemovitostí, jsou náklady osoby pověřené zákonem k výkonu veřejné moci a s ohledem na přiměřenost mají být uspokojeny v první skupině (srov. ust. § 337c odst. 1 písm. a) o.s.f. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex.f.).

Odvolatel tedy správně dovozuje, že jeho pohledávku nelze zařadit při rozvrhu rozdělované podstaty do III. skupiny, nýbrž do skupiny I., přičemž pro výši jeho pohledávky je rozhodující pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce vydaný podle ust. § 88 odst. 1 ex.f. exekutorem, na který se v tomto řízení r

Názor obsažený ve Stanovisku Nejvyššího soudu vydaném pod sp.zn. Cpjn 200/2005 dovozuje, že pohledávka exekutora na náhradu nákladů exekuce se při rozvrhu rozdělované podstaty uspokojí až ve skupině III., vychází z nepochopení postavení soudního exekutora a vede ve svých důsledcích k závěrům zcela absurdním a v žádném případě nepřispívajícím k lepší vymahatelnosti práva (srov. zde např. článek Mgr. Jiřího Zoce: „Náklady exekutora při prodeji nemovitosti ve III. skupině?“ publikovaný v časopise Právní rozhledy č. 24/2006 na straně 895-897). O procesní závaznosti citovaného stanoviska, již argumentoval ve svém vyjádření zástavní věřitel, tak v daném případě přirozeně uvažovat nelze.

S odkazem na shora uvedené bude muset okresní soud znovu posoudit vznesenou námitku odvolatele proti zařazení jeho pohledávky do skupiny III. a nově rozhodnout o rozdělení rozvrhované podstaty.

Krajský soud proto usnesení okresního soudu ve smyslu ustanovení § 221 odst. 1 písm. a) o.s.f. zrušil a vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

pokračování

- 4 -

9Co 25/2007-92

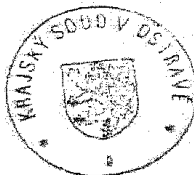
O náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně i odvolacího stupně rozhodne soud I. stupně v novém rozhodnutí o věci (ustanovení § 224 odst. 3 o.s.f.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Krajský soud v Ostravě
dne 27.3. 2007

Za správnost vyhotovení:
Alena Šraierová

JUDr. Jan Horák, v.r.
předseda senátu